

H. an. MED. HALĀ. 1, 32. HARIV. 14912. fgg. KATHĀS. 7, 62. 36, 88. 92. 66, 90. GIT. 3, 14. VĀSAVAD. 14. NALOD. 1, 17. 3, 35. °शति PANĀKAR. 3, 15, 71. मारः कामाधिपतिः LALIT. ed. Calc. 148, 15. °वल्ली KATHĀS. 72, 286. मारङ्ग GIT. 12, 12. Bei den Buddhisten ist Māra (auch pl.) der Versucher, der Teufel; er erhält das Beiwort पापीयम् LALIT. ed. Calc. 327, 2, 375, 8, 10. 397, 8, 9 (मारपापीयम्). 404, 5: BURN. Intr. 76. fg. 133. 398. Lot. de lab. I. 8, 90. 385. SCHIEFFNER, Lebensb. 244. (14) fg. 296 (66). HIOUEN-THSANG 1, 374. 473. 2, 22. KÖPPEN 1, 74 u. w. °वधुभिः °वीरैः Verz. d. Oxf. H. 349, b, No. 821. °चम् VJUTP. 171. vier Arten desselben Vjipi zu H. 233. — e) Stechapel ÇANDAK. im ÇKD. — 2) f. § Pestilens H. an. MED. 4te Rāga-Tar. 117. 120. जन्मारीयं pestilenzartig d. h. Pestilenz bedeutend AV. PARI. 74, 98. Personif. als Todesgöttin: के लोका इह पुम्पाकमुपर्यथ पतिष्यति । सर्वसंकारिणी मारी KATHĀS. 12, 178. 183. fg. मारी मम गृहे भार्या प्रविष्टा 17, 90. mit der Durgā identifiziert TAÍK. 4, 1, 53. H. c. 60. H. an. MED. मारी त्रिपूलेन जग्नान चान्यान्खट्यपतिरपराश कैश्चिकी VIMANA-P. 52 im ÇKD. — Vgl. अश्, अज्, अस्, अक्षि, नुधा, खड़ि, तङ्गा, देवपुत्र, धन्यु, नघ, पशु (पशुमारी एवं MBH. 10, 531. पशुमारम् auch 4, 775. 10, 337), शिष्यु, भूतमारी, भृङ्ग, धमर, महा.

मारक (vom caus. von 1. मर्) 1) adj. (f. मारिका) am Ende eines comp. tödlich: एकादशमारिका KATHĀS. 66, 77. 97. त्रि° 80. दश° 89. 95. — 2) m. a) Seuche, Pestilenz TRIK. 2, 8, 60. der Todesgott ÇĀK. zu BH. ÅR. UP. S. 316. zu KHAND. UP. S. 50. — b) Falke HIR. 86. — Vgl. अस्, पशु, मधु.

मारकात (von मर्कात) adj. f. § smaragden Spr. 628. BHĀG. P. 3, 13, 20. 9, 11, 32. PANĀKAR. 3, 12, 10. धातु so v. a. Smaragd MBH. 3, 14221. Davor °ल n. smaragdene Farbe: मुक्तायाः Rāgāv. im ÇKD. u. मुक्ता. — Vgl. मक्ता.

मारकायिक (von मार + काय) adj. zum Gefolge Māra's (des Versuchers) gehörig LALIT. ed. Calc. 375, 13. Lot. de la b. I. 277. — Vgl. कायिक 3.

मारित् (मार + ित्) m. Māra's Besieger, Beiw. und Bein. eines Buddha AK. 1, 1, 8. H. 235. HALĀ. 1, 85. VJUTP. 2.

मारण (vom caus. von 1. मर्) 1) n. a) das Tödten AK. 2, 8, 2, 83. 3, 4, 18, 121. TRIK. 2, 8, 59. HALĀ. 2, 322. तावत्कृदो द मारणम् — प्राप्नेति so v. a. so oft tödtet man ihn M. 5, 38. मनुष्य° 8, 296. HARIV. 691. KĀM. NITIS. 14, 23. WEBER, RĀMAT. UP. 296. — b) eine die Vernichtung eines Feindes bezweckende Zaubercerimonie Verz. d. Oxf. H. 97, b, 9, 27. 33. 35. 98, a, 5, 6. 100, a, 40. तापञ्चरादि 98, a, 2. न शस्ते मारणं कर्म PANĀKAR. 3, 14, 71. °कर्मन् Verz. d. Oxf. H. 97, b, 25. 31. यस्तमाराकर्मन् WEBER, RĀMAT. UP. 314. °कृत्य Verz. d. Oxf. H. 98, a, 17. — c) (sc. शस्त्र) Bez. einer best. mythischen Waffe (die Tödtende) R. 1, 29, 49. — d) Bez. eines best. Processes bei der Darstellung von Metallen Verz. d. B. H. No. 965. fg. 969. Verz. d. Oxf. H. 311, b, 17. 320, b, No. 760. 321, b, No. 763. — e) ein best. Gift; s. u. मरण 2. — 2) f. § Bez. einer der 9 Samidh (die Tödtende) GHEJASĀNGR. 1, 27.

मारदाकार m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Tüb. H. 13.

मारप m. N. pr. eines Mannes COLEBR. Misc. Ess. II, 257.

मारबीज (मार + बीज) n. Bez. einer best. Zauberformel PANĀKAR. 3,

v. Theil.

मारव (von मरि) 1) adj. f. § eine Wüste bildend, in einer Wüste Legend: स्थल NALOD. 1, 41. वीथी 3, 35. — 2) f. Bez. einer best. musticalischen Scala As. Res. 3, 78.

मारवत् (von मार) adj. von Geschlechtsliebe erfüllt NALOD. 1, 41.

मारवराड्य Rāgā-Tar. 2, 15 fehlerhaft für मउवराड्य.

मारात्मक (मार + आत्मन्) adj. mordsüchtig HIT. 10, 18.

माराभिषु (मार + अ) adj. Mara's Meister werdend, Beiw. eines Buddha VJUTP. 2.

मारि (von 1. मर्) f. 1) Seuche, Pestilenz TRIK. 2, 8, 60. H. 60. 325. das Tödten MED. r. 78. — 2) Regen (वर्ष) MED. ruin in beiden Ausgaben bei WILSON Druckfehler für rain.

मारिच (von मरिच) adj. aus Pfeffer gemacht: चूर्ण so v. a. gestossener Pfeffer HARIV. 8442.

मारिचिक (wie eben) adj. mit Pfeffer zubereitet, gepfeffert P. 4, 4, 3, Sch.

मारिन् (von 1. मर् oder मार) adj. am Ende eines comp. sterbend und tödlich; s. पूर्व, युव, जन्म.

मारिच्यसन्वारक (मा°-व्य°+वा°) adj. Pestilenz und Noth abwehrend; m. Bein. Kumārapāla's H. 713.

मारिष 1) m. a) ein ehrenwerther Mann AK. 1, 1, 2, 14. H. 333, Sch. H. an. 3, 740. MED. sh. 43. HALĀ. 1, 99. In der Anrede Sīh. D. 171, 18. MBH. 1, 7971. 4, 1830. 6, 355. 7, 3604. 8967. 8, 1878. VIKE. 3, 6. MĀLAV. 3, 6. UTTARĀMĀK. 2, 18. MĀLATIM. 2, 8. KAITANJĀK. 3, 12. BHĀG. P. 6, 12. 24. 9, 24, 7. nom. 1, 14, 26. 8, 18, 18. Vgl. मारि. — b) ein best. Gemüse H. an. MED. Vgl. शृत्य, मार्षिक. — c) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 368 (fehlt VP. 193; vielleicht hat Wilson eine Lesart vor Augen gehabt, wo मारिष als voc. stand). — 2) f. शा N. pr. a) der Mutter Daksha's TRIK. 1, 1, 96. H. an. MED. (दत्तान्वायां st. दत्तात्मायां zu lesen). HARIV. 96. VP. 113. fgg. BHĀG. P. 4, 30, 48. BRAHMA-P. in LA. (II) 58, 7. — b) der Gattin Çūra's VP. 436. BHĀG. P. 9, 24, 26. — c) eines Flusses MBH. 6, 343 (VP. 184).

मारीच 1) adj. zu Mariki in Beziehung stehend: उपुरुषा MADHUS. in Ind. St. 4, 18, 20. Verz. d. Oxf. H. 8, a, 10. — 2) m. a) ein Sohn Mariki's P. 4, 1, 122, Sch. patron. des Kaçjapa H. an. 3, 141. RV. ANUKR. MBH. 7, 2445. 12, 7538. 13, 4124. HARIV. 2319. R. 1, 31, 14. ÇĀK. 100, 8. 108, 18. 109, 1. BHĀG. P. 3, 14, 7. 6, 18, 43. 8, 17, 18. MĀK. P. 79, 3. — b) N. pr. eines Rākshasa H. an. MED. k. 17. MBH. 3, 11200. 16000. fgg. HARIV. 218. R. 1, 1, 48. 3, 20 (म॒ gedr.). 22, 18. 26, 26. 27, 8. 3, 39, 40. 48, 2, 8. BHĀG. P. 9, 10, 5. — c) ein königlicher Elephant, = पाञ्चकदिप H. an. = पाञ्चकग्न Hār. 49. = राजहस्तिन् GĀTĀDA. im ÇKD. पाञ्चकदिप Opferpriester in MED. wohl nur fehlerhaft für °हिप; पाञ्चकब्राह्मण ÇKD. nach ders. Aut. — d) eine best. Pflanze, = कञ्जाल TRIK. 3, 3, 77. H. an. MED. — 3) f. a) N. pr. einer Göttin MED. der Mutter Çākjamuni's TRIK. 1, 1, 13 (= मायदेवी Ind.). eine जिनशक्ति (?) Vjipi beim Schol. zu H. 233. मरीचि WILSON, Sel. Works 4, 13. — b) N. pr. einer Apsaras (vgl. मरीच 6). Vjipi beim Schol. zu H. 183. — 4) n. a) ein Wald von Pfefferstauben (मरीच) RĀG. ed. Calc. 4, 46. — b) Titel eines Commentars zum Siddhāntaciromāni COLEBR. Misc. Ess. II, 454. मरीचि 324. मरीचि 394. 396. fg. — Vgl. मरीच 2.